

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת וַיְקַהֵל - תְּשׁוּבַת הַמִּשְׁקָל

"וַיְקַהֵל מֹשֶׁה אֶת כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל... וַיֵּצְאוּ כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה" (שמות ל"ה, כ')

גדושה התלהבות ורגש.

נשמתם התלהבה באור הנצחי, ואהבת ה' התפרצה בליבם עד שיצאו מכל גבולות הטבע. הם היו מוכנים לנדב ולהביא בלי הפוגה, כי אין גבול לאהבת ה'. בלי הצו של משה היו עדיין עומדים בנדבתם ובתשוקתם להביא.

תופעה זו מראה התגלות הנפש שבאדם, שהיא חלק אלוהי ממעל ולדבר שממעל אין קיצבה ועמידה, אין סוף ואין תכלית להתדבקות האור הקטן באור הגדול. הניצוץ כשמפיעים אותו לתחייה, הריהו נעשה לשלהבת י-ה.

הניצוצות הרוחניים האמיתיים כאשר נוגעים בהם נגיעה בעלמא, פורץ בהם מיד זרם של אור עליון שמשתפך והולך ללא מעצור. זו המציאות של החומר הרוחני.

חז"ל אמרו: "אדם מתקדש עצמו מעט מקדשין אותו הרבה, מלמטה מקדשין מלמעלה" (יומא ל"ט ע"א). צריך רק לגעת בנקודת האור ואז אין כבר גבול לאור, כי אין לו אמצע ואין לו סוף. כמאמר שלמה המלך "מִשְׁכְּנֵי אֶחָרָיִךְ נְרוּצָה" (ש"ש א', ד').

במדרש כתוב (תהילים ק"כ): "שיר המעלות", שיר למעלה אין כתיב כאן, אלא שיר המעלות, לומר לך כשישראל עולים, אינם עולין מעלה אחת אלא למעלות הרבה הן עולין".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות מברשת ציון

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן גינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת גינה אנאל חביבה בת שולמית לאה בת תמר מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה דרוו בן סופיה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזירי בן פרחא- בריאות ואריכות ימים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגנט רותית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאיות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי אורן בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

אור החיים' הקדוש מבאר: "וַיֵּצְאוּ כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"- פירש שיצאו כולם כאחד בזריזות להביא נדבתם ולא היה אחד מהם שנתעכב מחברו. "מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה"- פירוש קודם שיתן להם רשות לעמוד מלפניו, והגם דאמרינן בגמרא יומא שאין רשות לתלמיד לעמוד (לצאת) מלפני רבו, אלא עד שיתן רשות, אפשר מפני אהבת הדבר קלקלה השורה".

צריך להבין למה כל עדת בני ישראל יצאו ביחד מלפני משה? מדוע התורה הקדושה מספרת לנו שיצאו מלפני משה אחרי הלימוד ששמעו ממנו, וכי בכל מקום התורה מספרת לנו איך נכנסו ומתי יצאו?

יש לומר כי בני ישראל התעוררו כ"כ מהציווי להשתתף בנדבתם למלאכת המשכן עד שמרוב התפעלות ותשוקה תיכף ומיד יצאו כולם מלפני משה כדי לקיים ולבצע את תשוקתם להביא את כספם כמו שמשה ביקש מהם. כאילו כולם ביחד התכוונו באותו רגע לצאת, ולא יצאו זה אחרי זה או שאחד הקדים את חברו או שכיתות כיתות יצאו, אלא כולם ממש נפגשו על מפתן הבית ונדחקו לצאת ביחד.

לכן הכתוב סיפר בפעם הזאת על סדר יציאתם, כדי לשבחם ולהללם, להדגיש גדלות נפשם שההתעוררות היתה ביחד ובהתרגשות ובהתלהבות מיהרו לעשות את המצווה בחיפזון. הם ביקשו למנוע עצמם מהחמצת המצווה לעשייה ולבניין משכן ה'.

כך כתוב (שמות ל"ו, ו'): "וַיֵּצְאוּ מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמִחְנָה לְאָמֹר, אִישׁ וְאִשְׁהוּ אֵל יַעֲשֵׂה עוֹד מְלָאכָה לְתַרוּמַת הַקֹּדֶשׁ, וַיִּפְּלָא הָעָם מִהִבְיָא". צריך היה 'צו' כדי לעכב את בני ישראל מלהביא עוד כי תשוקתם לקיום המצווה היתה עזה ונמרצת,

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזירי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

העלון מוקדש לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

פניני לבנה

יום	כנסת לבנה	צאת לבנה	ריבון חס
י"ג	17:07	18:19	19:01
ט"ד	17:25	18:17	18:57
ט"ו	17:26	18:18	18:59
ט"ז	17:26	18:19	19:00

שואל ומשיב בהלכה - ארבע פרשיות-שקלים

מה הן ארבע פרשיות ומה עניינה של פרשת שבת שקלים?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

ארבע פרשיות הן פרשיות מיוחדות שחז"ל תיקנו לקרוא בנוסף לפרשת השבוע בארבע שבתות לאורך חודש אדר שסמוך לניסן. בשנה רגילה הקריאה נעשית בחודש אדר ובשנה מעוברת באדר ב'. השבתות עצמן נקראות בשמות מיוחדים: 'פרשת שקלים', 'פרשת זכור', 'פרשת פרה' ו'פרשת החודש'.

זמן קריאת פרשת שקלים בשנה מעוברת היא בשבת שלפני ראש חודש אדר ב' ובשנה פשוטה בשבת שלפני ראש חודש אדר (או בשבת עצמה כאשר חל בה ר"ח אדר). בשבת מוציאים שני ספרי תורה. בספר השני קוראים פרשת שקלים (ספר שמות ל', י"א-ט"ז). אם שבת זו חל גם ראש חודש, במקרה שכזה מוציאים שלושה ספרים: בראשון קוראים את פרשת שבוע, בשני את פרשת ראש חודש ובשלישי את פרשת שקלים.

הסיבה לתקנת חז"ל שקוראים פרשת שקלים היא מפני שבזמן ביהמ"ק באחד בתי הדין היו מכריזים בכל ערי ישראל שכל אחד מישראל חייב לשקול מחצית השקל הקודש ולהביא לביהמ"ק. ממעות מחצית השקל שהתקבלו מיום ראש חודש ניסן והלאה היו מקריבים קורבנות מתרומה חדשה. **מקורות:** מגילה (כ"ט). ירושלמי (שקלים ב.). טור וש"ע סי' תרפ"ה.

עוד חז"ל אמרו: גלוי וידוע לפני הקדוש ברוך הוא שעתידי המן לשקול שקלים על ישראל, כמו שנאמר: **וְעִשְׂרֵת אֲלָפִים פָּרָה כֶּסֶף אֲשֶׁקוּל עַל יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה** (אסתר ג, ט). לפיכך הקדים שקליהם לשקליו. **מקורות:** מגילה (יג:). לכן אנחנו גם קוראים בשבת זו פרשת שקלים.

האשכנזים והתימנים מפטירים בספר מלכים ב' פרק י"ב פסוקים א' ו"ז ואילו הספרדים מתחילים בפרק י"א פסוק י"ז. ההפטרה עוסקת בנדבת העם לבדק הבית בבית המקדש.

אם ראש חודש חל ביום ראשון אחרי שבת, נוהגים לומר בסוף ההפטרה גם פסוק ראשון ואחרון של הפטרת 'מחר חודש'. בשבת שקלים, אם הטעות התגלתה בספר הראשון שבו קוראים בפרשת השבוע, עדיף לגלול את ספר התורה השני ולסיים בו את קריאת פרשת השבוע ולאחר מכן יגלול אותו לפרשת 'כי תשא' מכיון שהפרשיות לא רחוקות אחת מהשנייה. כך עדיף יותר משיציאו ספר תורה אחר.

אם המפטיר טעה ולאחר שקרא בס"ת פרשת שקלים קרא את הפטרת השבוע, אם נזכר באמצע ההפטרה, מפסיק ומפטיר: "ויכרות יהוידע" ויברך את ברכות ההפטרה לאחריה ואין צורך לחזור ולברך ברכה ראשונה של ההפטרה. אם לא נזכר עד שסיים את הפטרת השבוע וברך ברכות שלאחריה, יש אומרים שצריך לחזור ולברך ברכות ההפטרה לפנייה ולאחריה כדי להפטיר: "ויכרות יהוידע" כתקנת חז"ל ויש אומרים שחוזר ומפטיר: "ויכרות יהוידע" בלי ברכות. מאחר וסב"ל לכן יחזור להפטיר "ויכרות יהוידע" ולא יברך. הוא הדין בשאר ההפטרות של ארבע פרשיות. **מקורות:** 'לקוט יוסף מועדים' עמ' רסח.

זהירות בבין אדם לחברו

הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א סיפר ששמע מראש כולל חשוב בבני ברק: לפני כמה שנים היו לי שני אברכים בכולל שהחלטתי להוציא אותם מהכולל. האברכים אומנם למדו, אבל בכל אופן החלטתי שהיות ואני מתאמץ רבות כדי להביא כסף לכולל, אני רוצה אברכים טובים יותר. לא רציתי לפגוע בהם ולכן הודעתי בסוף הזמן שאני סוגר את הכולל.

בתחילת הזמן הודעתי שאני פותח את הכולל מחדש והזמנתי את כל האברכים חוץ מאותם שני אברכים. עברו כארבע שנים. היו לי ארבעה ילדים שהגיעו לפרקם. כל שידוך שעלה על הפרק, מיד ירד, למרות שגם השדכנים הודו שבניי הם בחורים טובים ואין לזה שום סיבה הגיונית. התחלתי לפשפש במעשיי עד שהגעתי לאותו מעשה עם שני אברכים אלו. חשבתי שאולי האברכים הבינו שבעצם כך הוצאתי אותם מהכולל והם נפגעו ממעשה זה. ניגשתי לאחד האברכים שהוצאתי אותו מהכולל. הוא אמר לי: "אני הבנתי את מעשיך, אבל ב"ה מצאתי לי כולל אחר ואין בליבי שום תרעומת כלפיך".

ניגשתי לאברך השני והוא אמר לי שהוא אכן הבין מה שעשיתי והוא נפגע מאוד מהמעשה. הוא לא חושב שהוא היה גרוע כך שהיה צריך להוציא אותו מהכולל ומאז אין לו כולל חילופי. התחלתי לדבר על ליבו שימחל לי וגם נתתי לו אלף שקל כפיצוי ואכן הוא מחל לי בלב שלם. למחרת הציעו לבני שידוך ובתוך תקופה קצרה הוא התארס. למדתי מוסר השכל גדול- גם אם יתכן שאני צודק, מכל מקום בין אדם לחברו זה משחק באש וצריך מאוד להיזהר מכך. לפעמים מותר להוציא אברך מהכולל אבל אם מדובר בדיני נפשות – צריך להתייעץ לפני כן עם אדם גדול.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחסי יש להתקשר 073-3718395

מינויים

לקבלת העלון חייג במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

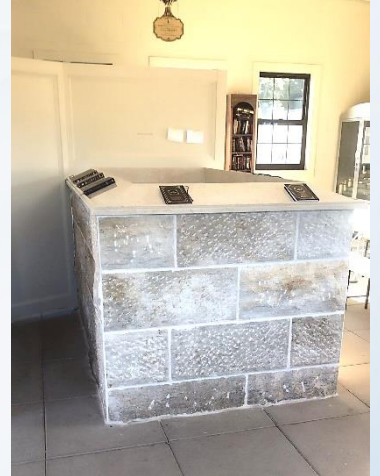
אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב מרדכי הגר מויז'ניץ זצ"ל

הגאון הצדיק האדמו"ר הרב מרדכי הגר זצ"ל מויז'ניץ המכונה 'רבי מוטלה'- נולד ב-י"ח תמוז ה'תרפ"ב (1922) בגרויסוורדיין שברומניה. בילדותו היה קשור לסבו, האדמו"ר רבי ישראל (ה'אהבת ישראל) שהתגורר בסמוך. למד אצל הגאון רבי יהודה סגל רוזנר ותקופה קצרה בישיבה של האדמו"ר רבי יואל טייטלבוים בסאטמר שברומניה. בהמשך למד בישיבת 'קרן לדוד' בעיר בראשות הרב יוסף גרינוולד מפאפא. רוב השנים שהיה בחור למד לצד אביו. כשהיה כבן 18 פרצה השואה. הוא, אביו וכל משפחתו ניצלו ממנה והם עברו לבוקרשט שהפכה מרכז לפליטים. לאחר המלחמה חזר לגרויסוורדיין ולימד תורה לבחורים פליטי מלחמה. בשנת ה'תש"ה (1945) התחתן. אשתו נפטרה לאחר שנה מדלקת ריאות. לאחר מכן התחתן עם אחותה ונולדו להם 14 ילדים.

בשנת ה'תש"ח (1947) מאחר ולא הצליח להשיג אשרת כניסה לארץ ישראל הגיע עם חמיו לארה"ב והתחיל לשמש כרבם של חסידי ויז'ניץ בארצות הברית, בהתחלה בבורו פארק ולאחר מכן בויליאמסבורג, שם ייסד בית מדרש. בחודש תמוז ה'תשכ"ד (1964) עבר למונסי והקים שם קהילה. בהמשך העביר את ישיבתו לעיירה קייאמישא לייק (גיברס) שבהרי קטסקיל וסביבה התפתחה קהילה נוספת של חסידיו. לאחר פטירת אביו בשנת ה'תשל"ב (1972) שני בניו הוכתרו לאדמו"רות: רבי משה יהושע הגר כאדמו"ר מויז'ניץ בישראל ורבי מרדכי כאדמו"ר בארצות הברית, תפקיד אותו מילא במשך 46 שנים. ענוותן מופלא. דאג לכולם כבניו. השתתף בצרת הזולת כאילו מדובר בצרתו הפרטית. נפטר ב-כ"ט אדר ה'תשע"ח (2018). חי כ-96 שנים. ציונו במונסי.

אביו: האדמו"ר ר' חיים מאיר. **אימו:** מרת מרגליא. **נשותיו:** מרת פיגא מלכה (זיווג ראשון- רבי יעקב יוסף מסקווירה. נישא בשנת ה'תש"ה 1945), מרת סימא מירל (זיווג שני- אחות אישתו). **מרבותיו הגאונים:** אביו, האדמו"ר ר' חיים מאיר (ה'אמרי חיים'), סבו, האדמו"ר ר' ישראל (ה'אהבת ישראל), ר' יהודה סגל רוזנר (ה'אמרי יהודה), האדמו"ר ר' יואל טייטלבוים מסאטמר, ר' יוסף גרינוולד מפאפא. **ילדיו:** מרת ציפורה (נישאה לר' אברהם דב טברסקי, רב קהילת רחמסטריווקה במונסי), ר' פנחס שלום (היה רב 'קהל תורת חיים ויז'ניץ' בבורו פארק, ונפטר בחיי אביו), האדמו"ר ר' ישראל (ממלא המקום המרכזי של אביו בחצר במונסי), מרת מלכה חנה רחל (נישאה לר' ישראל אליעזר פיש, האדמו"ר מביקסאד וויליאמסבורג), האדמו"ר ר' מנחם מנדל מקייאמישא לייק שבהרי קטסקיל, האדמו"ר ר' יצחק יוחנן מויליאמסבורג, מרת הינדא (נישאה לר' יהוסף בנציון רוטנברג, האדמו"ר מקוסון בבורו פארק), האדמו"ר ר' אליעזר זאב בירושלים, האדמו"ר ר' דוד מלונדון, האדמו"ר ר' אהרון ממונטריאול. מרת חווה רייזל (נישאה לר' אהרון מנחם מנדל טברסקי), האדמו"ר ר' ברוך שמשון בבית שמש ובבני ברק, מרת גולדה (נישאה לר' יצחק יחיאל מיכל מוסקוביץ, רב קהילת שאץ במונסי), מרת ברכה (נישאה לר' נחמן יוסף טברסקי).

פעם אחת מרן רבינו היה צריך לנסוע לברזיל כדי להתרים נדיבי עם לטובת מוסדותיו הקדושים. כשהחליטו כבר על שבת מסוימת בה ייסע הרבי, לגבאים נודע שבשבת זו ייעדרו כמה נגידים גדולים מהעיר. הם שאלו את הרבי אם הוא מסכים לדחות את נסיעתו לשבוע לאחר מכן שכן רק אז יחזרו הנגידים לעיר והרבי הסכים. לאחר זמן, התקשר הרבי למקורבו ואמר לו שנודע לו שבשבת לאחר מכן מתקיימת שמחת האויפרוף לאחד ממתפללי בית המדרש, ולכן אינו יכול לנסוע בשבת זו והוא חוזר לתוכנית המקורית ויסע לברזיל בשבת קודם. הגבאי אמר לרבי שאי אפשר לעשות כזה דבר, שכן יהיה זה הפסד גדול והוסיף שהרבי עלול להפסיד בכך 300,000 דולר! **לכן כדאי לנסוע בשבת לאחר התוכנית המקורית** אבל הרבי סירב בנחרצות ואמר: "איך אני יכול לנסוע, הרי יהודי שמתפלל בבית מדרשינו עושה שמחה, הרי זו שמחה שלי. איך אוכל לנסוע אז ולא להשתתף בשמחה?!".

לא עזרו כל הטענות על הפסד הממון הרב. אכן הצדיק הפסיד את הסכום הזה. 18 שנים אחר המקרה אמר אחד במקרה לבעל השמחה שבגללו הרבי הפסיד \$300,000. הלה תמה עד מאוד: "ממתי הרבי הפסיד בגללי כסף?". הוא סיפר לו את כל הסיפור. היהודי השתומם והתפעל מאוד, שכן הרבי לא אמר אפילו מילה אחת שנשאר להשתתף בשמחתו למרות שזה גרם לו הפסד כה גדול ואפילו לא ציפה לקבל ממנו ברכת 'יישר כח' על כך...

"יהודי אחד סיפר שהיתה תקופה בחייו שהיה מסובב ל"ע בחבילות של צרות ויסורים. בתקופה ההיא הוא נכנס אצל רבינו ופרק את כל אשר על ליבו. הוא בכה בכי תמרורים על סאת צרותיו ויגונו. הרבי האזין בכובד ראש לדבריו, ניחמו, עודדו, בירכו ונפרד לשלום. היהודי יצא מחדרו. אותו אדם מספר שכאשר יצא, הוא היה מאוד שבור כי היה בטוח שהרבי כשישמע את כל צרותיו ויסוריו רח"ל יבכה יחד עימו. בפועל הרבי רק שמע את דבריו, עודדו וברכו, אבל לא בכה עימו. היתה לו הרגשה שהרבי לא מרגיש כל כך את מצבו העגום.

למחרת החליט להיכנס אל בנו של הרבי (מלפנים אב"ד וויזשניץ-מונסי, וכעת כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ-מונסי שליט"א) ותינה בפניו את צערו, שאתמול היה אצל אביו וסיפר לו את כל צרותיו ויסוריו והוא מרגיש שהרבי לא השתתף עימו כל כך כמו שציפה, שכן הרבי לא בכה עימו, והוא מאוד שבור מזה. מיד כששמע את דבריו שאל אותו: "זה אתה?!" - היהודי הסתכל עליו בתימהון, הרבי שליט"א המשיך לספר: "היום בבוקר נכנסתי אצל אבי, וראיתי שהוא מאוד עייף ועיניו אדומות מבכי ושאלתי את אביו: 'מה אירע?'. הוא אמר לי: 'אתמול נכנס אלי אחד עם חבילה של צרות ויסורים איזונים רח"ל. ממש לא יכולתי לישון מרוב צער. נשארתי ער כל הלילה ואמרתי תהלים בשבילי...'.

הסיפורים מעובדים מתוך 'נועם שיח' - שיחות הגה"צ רבי שלמה זלמן פרידמן שליט"א אבד"ק סאנטוב לייקווד

כְּחָה שֶׁל תְּפִילַת רַבִּים

להשיב לאמא.

בסופו של דבר החוקרים פלטו מפייהם שתי מילים שגם הם לא היו מובנות לאמא בתחילה. רק לאחר מכן האמא תפסה את עומק הדברים.

"תפילת רבים", היו שתי המילים שהחוקרים האמריקאיים אמרו לאמא.

רק כאשר סיימו את הסיוור במחלקה ניגש אחד החוקרים שהיה פרופסור בכיר מאוד בתחומו באחד מבתי החולים היוקרתיים באמריקה ואמר לאמא כדברים האלה:

"אנחנו הגענו במיוחד מארה"ב כדי להוסיף מידע מקצועי על המחקרים שלנו. אבל אתם יהודים חרדיים ומאמינים באלוקים לכן אתם לא יכולים להיות שותפים למחקרים שאנחנו עושים".

"אתם נמנים על קבוצת אוכלוסייה חריגה שלא יכולים להשתתף במדגם. הממצאים המאפיינים אתכם הם שונים ויוצאי-דופן מכל החולים האחרים".

האמא פתחה עיניים גדולות ולא הבינה את כוונתו. החוקר ראה את מבטיה של האם ואמר: "מה שהתכוונו כשאמרנו 'תפילת רבים'. ברגע שיש אצלכם חולה, אתם מארגנים תפילת רבים".

"בזכות התפילה מצבו של החולה משתפר בהדרגה. אם כן, לשם מה אנחנו צריכים לבזבז זמן ולעצור ליד בנך החולה ולהתעניין מה קורה אצלו?".

"הרי 'תפילת הרבים' שלכם משנה את כל המצב והחולה יבריא. לכן לא יעזור לנו גם אם החולה ישתמש בתרופות שעליהן אנחנו עושים את המחקרים!".

עלינו להפנים את התשובה של הפרופסור הגוי. אם כך נראה המושג 'תפילת רבים' בעיני אנשים רחוקים מתורה ומצוות ואם גם הם מבינים ומכירים בערכה של התפילה, כמה הדבר מחייב אותנו להמשיך ולהתפלל לפני בורא עולם ולבקש מאיתו יתברך שישלח רפואה שלימה לכל חולי עמך בית ישראל!

אגב, במוצאי שמחת-תורה תלמיד-חכם נוסף ניגש אל הרב יצחק זילברשטיין וסיפר סיפור דומה שהתרחש בבית חולים אחר.

גם שם היה מדובר באותה חבורת חוקרים שהגיעה גם לבית החולים ההוא, כדי לבצע את המחקר.

קבוצת החוקרים ניגשו לכל חולה ושאלו מספר שאלות. כשהגיעו אל קרובת-משפחתו שהיתה חרדית, דילגו עליה ואמרו ש'החרדים משבשים להם את המחקרים'.

להלן הסיפור, המעובד מתוך 'קול ברמה'. יש בסיפור זה ללמד אותנו עד כמה גדולה תפילת רבים ואפילו הגויים יודעים ומכירים בדבר.

הגאון הרב יצחק זילברשטיין שליט"א סיפר הרב יעקב-ישראל פוזן ששמע את הדברים ממקור ראשון. במשפחה פלונית יש בן חולה ל"ע שמאושפז כבר תקופה ארוכה באחד מבתי החולים הגדולים בגוש דן.

באותם הימים לבית החולים הגיעה קבוצה של חוקרי רפואה בכירים מארה"ב. הם ביקשו לערוך מחקר על מחלות מסוימות ועל התרופות בהם החולים משתמשים.

לשם כך הם בחרו להגיע לבית-החולים ולבקר את החולים באופן אישי. הם רצו לשמוע מקרוב על הסימפטומים המאפיינים של המחלה התוקפת אותם.

החוקרים הגיעו אל המחלקה שבה מאושפז הילד החולה. הם התעכבו דקות ארוכות ליד כל מיטה והתעניינו אצל החולים על מצבם ועל התופעות המתרחשות אצלם במשך כל תקופת המחלה.

למרבה הפלא, כשהגיעו אל מיטת הילד החרדי החולה, הם הביטו בו לרגע אחד קצר. כשראו כי מדובר בילד חרדי, הם בחרו שלא להתעכב ליד מיטתו ולא החליפו איתו אפילו מילה אחת.

אימו היתה במקום באותו הזמן ושמרה על הבן. התנהגותם של החוקרים הבכירים נראו לה מוזרים ביותר. היא תהתה: "מדוע הם לא התעכבו ליד מיטת הבן?".

היא החליטה לברר את העניין. היא ניגשה אל הקבוצה שכבר שהו ליד מיטתו של חולה אחר, כשהם שואלים ומתשאלים את החולה ורושמים לפנייהם את התשובות שענה.

היא שאלה בקול: "למה אתם מתנהגים בצורה שכזו? וכי אנחנו כיהודים חרדיים נחשבים בעיניכם כמוקצה ואי אפשר אפילו לדבר איתנו?".

החוקרים שלא הבינו את השפה העברית לא ידעו מה היא אומרת. אחד האנשים התנדב לתרגם את דבריה הכואבים של האם היהודייה.

החוקרים שמעו את הדברים והם פלטו מפייהם כמה מלים באנגלית. הפעם האם היא זו שלא הבינה כלל מה הם אומרים.

היא חזרה שוב על השאלה והם חזרו שוב על דבריהם ואף אחד לא הבין את השני. על קבוצת החוקרים נמנה גם יהודי דתי והם נראו כמתייעצים איתו על סגנון התשובה שיש

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וולד יחיא בן יוסף ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה מרים בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה דוד בר חביבה ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל אריה בן מרים ז"ל דוד יצחק בן פרחת ז"ל אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה אליאור בן פרידה ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל שושנה בת נעמי ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי יזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל רחמה בת מסעודה ע"ה הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל קסאנא בת דגיטו ע"ה סוליקה בת עישה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה חיים חמוטל בן רינה ז"ל